

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 108.021 van 19 juni 2002
in de zaak A. 116.078/X-10.771.**

In zake :

1. Alain SQUILBECK,
2. Irma FRANCHOIS,
3. Albert HAESEVOETS,
4. Frieda VANDEWOUE,
5. Jozef TRUYERS,
6. Gilbert TRUYERS,
die woonplaats kiezen bij
Advocaten E. JACUBOWITZ en P. DE MAEYER,
kantoor houdende te 1050 BRUSSEL,
Louizalaan 390/12

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat L. DEHAESE,
kantoor houdende te 3500 HASSELT,
Luikersteenweg 187.

tussenkommende partijen :

1. de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen,
die woonplaats kiest bij
Advocaat J. BOUCKAERT,
kantoor houdende te 1060 BRUSSEL,
Henri Wafelaertsstraat 47-51, bus 1,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Mobiliteit en Vervoer.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Alain SQUILBECK, Irma FRANCHOIS, Albert HAESEVOETS, Frieda VANDEWOUE, Jozef TRUYERS en Gilbert TRUYERS op 25 januari 2002 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gewestelijk stedenbouwkundige ambtenaar van 12 maart 2001 waarbij aan de NMBS de vergunning wordt verleend tot het afschaffen van overweg nr. 81 en de aanleg van een langsweg voor een perceel gelegen Zelem-Halen, spoorweglijn 35 (Hasselt-Leuven), Lobosstraat;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. BARRA;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 25 april 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 24 mei 2002;

Gehoord het verslag van Staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaten E. JACUBOWITZ en P. DE MAEYER, die verschijnen voor de verzoekende partijen, van Advocaat J. DECKMYN die, loco Advocaat L. DEHAESE verschijnt voor de verwerende partij, van Advocaat J. BOUCKAERT, die verschijnt voor de eerste tussenkomende partij, en van Advocaat B. VAN HYFTE, die verschijnt voor de tweede tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. BARRA;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de Nationale Maatschappij der Belgische spoorwegen met een verzoekschrift van 14 februari 2002 heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat de N.M.B.S. de begunstigde is van de thans bestreden vergunning; dat er grond is om het verzoek in te willigen;

Overwegende dat de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Vervoer en Mobiliteit bij verzoekschrift van 1 maart 2002 heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat het verzoekschrift geen enkel verweermiddel ten gronde bevat; dat de verzoekende partijen ter terechtzitting stellen dat niet is aangetoond dat het verzoekschrift is ondertekend door een ambtenaar aan wie daartoe de nodige bevoegdheid door de minister werd gedelegeerd; dat de raadsman van de Belgische Staat, daarover ter terechtzitting ondervraagd, geen nadere uitleg kan verschaffen; dat het, wegens het summier karakter van de vordering tot schorsing, in het kader van de behandeling ervan zeker niet aan de Raad van State toekomt om deze kwestie ambtshalve te

onderzoeken; dat het verzoek tot tussenkomst van de Belgische Staat niet kan worden ingewilligd;

Overwegende dat de feitelijke omstandigheden van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

Overwegende dat het terrein volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 april 1979 vastgestelde gewestplan Hasselt-Genk enerzijds ter hoogte ligt van de bestaande spoorweg, anderzijds in woongebied met landelijk karakter, parkgebied en landschappelijk waardevol agrarisch gebied;

Overwegende dat reeds op 13 oktober 1982 een koninklijk besluit werd genomen waarin gezegd werd dat het algemeen nut de uitvoering vorderde van de werken tot afschaffing van de overweg nr. 81 op de lijn nr. 35 Hasselt-Leuven, mits het aanleggen van een langsweg te Halen en de toepassing van de wet van 26 juli 1962 betreffende de onteigeningen ten algemene nutte werd voorzien; dat op 22 september 1992 een eerste stedenbouwkundige vergunning werd verleend aan de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen voor het afschaffen van de overweg nr. 81 en het aanleggen van een langsweg en beddingswerken op dezelfde plaats; dat deze vergunning blijkbaar niet werd uitgevoerd; dat op 11 februari 1997 een tweede vergunning werd afgeleverd aan de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen voor het afschaffen van de overweg 81 door het aanleggen van een langsweg; dat ook deze vergunning niet blijkt gerealiseerd te zijn; dat inmiddels wel een aantal gronden opgekocht zouden zijn door de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen met het oog op de aanleg van de langsweg; dat slechts één perceel, eigendom van eerste verzoekende partij, nog geen eigendom zou zijn van de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen;

Overwegende dat op 17 februari 1998 de NMBS een aanvraag indiende tot het bekomen van een stedenbouwkundige vergunning voor de afschaffing van de overweg nr. 81 en het aanleggen van een langsweg, beddingswerken tussen km. 69.579 en 70.549; dat volgens de plannen de overweg nr. 81 welke aansluit op de Lobosstraat die toegang geeft tot eerste verzoekers tweede verblijf wordt afgeschaft; dat ter compensatie een zogenaamde langsweg (langs de spoorlijn) voorzien wordt vanaf de afgeschafte overweg nr. 81 tot de overweg nr. 80, dit is ter hoogte van de Broekstraat en de Weyerstraat; dat de afstand tussen overweg 80 en 81, 667 m (km 70,246 en km 69,579) lijkt te zijn;

Overwegende dat op 12 maart 2001 de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar beslist tot de afgifte van de vergunning; dat hij zijn standpunt als volgt motiveert :

"De voorgestelde werken zijn verenigbaar met het gewestplan Hasselt-Genk gelet op het openbaar karakter van de aanvraag.

Ze kaderen binnen het mobiliteitsbeleid van het Vlaamse Gewest en de stad Halen.

Het afschaffen van overwegen behoort tot een initiatief van duurzame mobiliteit en bevordert de veiligheid van aangrenzende bewoners en van traficanten.

Ze bevorderen een vlot treinverkeer.

Het gemeentelijk mobiliteitsplan is samen met het ontwerp van gemeentelijk ruimtelijk structuurplan dermate gevorderd dat de hoofdverbindingswegen zijn aangeduid.

In de stuurgroepvergadering van het mobiliteitsplan van 10.05.2000 werd beslist dat de spoorovergang van de Lobosstraat (OW81) wordt afgesloten.

De kwestieuze werken gaven reeds aanleiding tot een bouwvergunning nl. op 22.09.1992.

De werken werden echter om budgettaire redenen uitgesteld.

De spoorwegproblematiek in de stad Halen werd uitvoerig besproken in de vergaderingen van 03.02.1999 en 29.03.2000.

De af te schaffen weg (voor gemotoriseerd verkeer) is niet noodzakelijk voor het ontsluiten van het woongebied gelet op de voorziene langsweg.

De weg die de spoorweg kruist, privaatweg volgens de NMBS en het gemeentebestuur van Halen, werd enkel gebruikt door de toenmalige eigenaar van de kasteelhoeve 'Loobosch'.

Omdat de eigenaar de toegang tot een privaatweg voor wandelaars en fietsers kan verbieden, is een ondertunneling van de spoorweg een onverantwoorde investering.

De adviezen van de openbare besturen zijn gunstig, ik sluit me hierbij aan.

De voorgestelde werken kunnen uit stedenbouwkundig oogpunt aanvaard worden";

Dit is de bestreden beslissing.

Overwegende dat wordt opgeworpen dat de vordering niet ontvankelijk zou zijn wegens gebrek aan belang; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de opgeworpen exceptie uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die exceptie zich slechts zouden opdringen indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing van de bestreden beslissing vervuld zijn;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen; dat bij de

beoordeling van het nadeel enkel rekening kan worden gehouden met datgene wat in het verzoekschrift werd aangevoerd, en niet met de elementen die daarnaast ter terechtzitting werden bijgebracht;

Overwegende dat de verzoekende partijen stellen dat de uitvoering van de beoogde werken hen zal verplichten een kilometerslange omweg af te leggen om respectievelijk hun tweede verblijfplaats, woning, familielid en gronden die zij bewerken te bereiken; dat tweede verzoekende partij stelt dat zij thans het dorp Zelem via een korte weg, langs de Lobosstraat, nog te voet kan bereiken; dat dit onmogelijk zal worden; dat de sluiting van de overweg dit onmogelijk zal maken; dat zij eveneens beweert dat de spoeddiensten haar woning moeilijker zullen kunnen bereiken; dat de vijfde en zesde verzoekende partijen voorhouden dat zij gronden bewerken tussen de spoorweg en de Decosterlaan; dat ze thans met hun zware landbouwmachines makkelijk hun gronden kunnen bereiken; dat door het wegvallen van de overweg dit volgens hun onmogelijk zal worden en ze tijd zullen verliezen; dat zij stellen dat het feit dat ze met die machines meer gebruik maken van openbare wegen, aanleiding zal geven tot meer verkeersrisico's; dat de verzoekende partijen tenslotte opmerken dat er landschappelijk schadelijke gevolgen zijn door de aanleg van de langsweg; dat zij stellen dat de werken een nutteloos karakter hebben zodat de schorsing zich opdringt;

Overwegende dat de afschaffing van de overweg nr. 81 het voorwerp uitmaakt van het koninklijk besluit van 13 oktober 1982; dat de thans bestreden beslissing een gevolg is van dit koninklijk besluit; dat in de mate de verzoekende partijen als nadeel aanvoeren dat de overweg afgeschaft wordt, dit een rechtstreeks gevolg is van het koninklijk besluit van 13 oktober 1982;

Overwegende dat de verzoekende partijen ter terechtzitting laten gelden dat voormeld koninklijk besluit van 13 oktober 1982 werd opgeheven door het koninklijk besluit van 5 september 2001 waarbij de onmiddellijke inbezitneming van sommige percelen, gelegen op het grondgebied van de stad Halen van algemeen nut wordt verklaard; dat het opgeheven besluit aldus uit het rechtsverkeer is verdwenen, zodat thans niet meer kan worden gesteld dat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel daaruit nog zou voortvloeien;

Overwegende dat de opheffing van een administratieve handeling enkel gevolgen voor de toekomst sorteert, zodat de opgeheven bestuurshandeling haar rechtskracht behoudt voor de periode die aan de opheffing voorafgaat; dat hieruit volgt dat bij de beoordeling van het nadeel alleszins met het bestaan van het koninklijk besluit van 13 oktober 1982 rekening kan worden gehouden; dat het verweer niet opgaat;

Overwegende dat voor het overige noch concreet noch ten genoegen van recht wordt aangetoond dat de aanleg van een "langsweg" in hoofde van ieder der verzoekende partijen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zou kunnen veroorzaken; dat indien er een nadeel zou zijn, dit slechts enkel voor de tweede verzoekende partij zou gelden, die in de onmiddellijke omgeving woont, op een perceel met een uitweg die loopt over de spoorlijn; dat door het aanleggen van de langsweg andere delen van het dorp gemakkelijker bereikbaar worden; dat de eerste verzoekende partij niet aantoonde dat haar eigendom, waarop zij haar tweede verblijf heeft, moeilijker te bereiken is; dat het feit dat een andere weg moet worden gevolgd om dit te doen op zichzelf niet als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan worden beschouwd; dat de vijfde en zesde verzoekende partijen stellen dat hun gronden moeilijker bereikbaar worden, met alle ongemakken vandien (tijdverlies, verhoogd risico op ongevallen door deelname aan het verkeer op de openbare weg); dat die ongemakken niet kunnen worden beschouwd als het rechtens vereiste moeilijk te herstellen ernstig nadeel nu deze verzoekende partijen geen verdere aanduidingen geven nopens de grootte van die percelen, noch over de eventuele gevolgen van dit beweerd nadeel op hun economische activiteit; dat derde en vierde verzoekende partijen geen nadere uitleg geven over de bijzondere omstandigheden die in hunnen hoofde een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zouden doen ontstaan;

Overwegende dat niet wordt uiteengezet waarom de beweerd aantasting van het landschappelijk uitzicht door de werken een concreet persoonlijk nadeel doet ontstaan;

Overwegende dat geen der verzoekende partijen de schorsing heeft gevraagd van de tenuitvoerlegging van de eerder - op 12 september 1992 en 11 februari 1997- afgeleverde stedenbouwkundige vergunningen met hetzelfde voorwerp; dat, hoewel deze vergunningen achteraf niet blijken te zijn ten uitvoer gelegd, zij op het ogenblik waarop zij werden afgeleverd en korte tijd erna een vermoedelijk nadeel konden doen ontstaan; dat de verzoekende partijen die toen

inactief zijn gebleven aldus het vermoeden hebben gecreëerd dat zij meenden dat er toen geen nadeel in hunnen hoofde bestond; dat niet duidelijk wordt gemaakt waarom dit thans wel het geval zou zijn;

Overwegende dat niet voldaan is aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde om de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit te kunnen bevelen; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen in de vordering tot schorsing wordt ingewilligd.

Artikel 2.

Het verzoekschrift tot tussenkomst van de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Mobiliteit en Vervoer wordt afgewezen.

Artikel 3.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 4.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomsten in de schorsingsprocedure, bepaald op 250 euro, komen ten laste van de tussenkomende partijen, ieder voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
negentien juni 2002, door :

de H. E. BREWAEYS,
Mevr. A. TRUYENS,

wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

E. BREWAEYS.